

OT!Thon Szirákon

- avagy gondolatok a 10., jubileumi tanévét nyitó *Olvass többet! határtalanul-magyarul* nemzetközi irodalmi vetélkedő olvasótáboráról -

Mi kell egy tökéletes táborhoz? 17 fiatal és 2 felkészült táborvezető, legalábbis erről árulkodott a Szirákon töltött 3 napunk. 6. éve, hogy minden esztendőben megrendezésre kerül az Olvass többet! tábor (OT!T), amelyen a tanév közben rendezett vetélkedő kiemelkedő eredményt elérő versenyzői vehettek idén is részt.

Augusztus utolsó hétfő reggelén szálltunk Debrecenben buszra tizennégyen. Kis csapatunk Hatvanban vált teljessé, ahol még öt társunk csatlakozott hozzánk. Hollókő nyújtotta számunkra a tábor első intellektuális pillanatait. Magyarország egyetlen - az UNESCO világörökség listáján is szereplő – falujában pár órát töltöttünk. Remek kulturális „felütés” volt ez, a tábor és az ismerkedés kezdetét illetően. Szirákra érve elfoglaltuk szállásunkat a Teleki-Degenfeld Kastélyszállóban, majd a kastély konferenciatermében megalakultak a csapatok, s megkezdődött a táborzárásig tartó csapatverseny. A feladatok zöme az általános műveltségre épített, valamint az Olvass többet! eddigi olvasmányaira, de természetesen az elmaradhatatlan sportvetélkedő is terítékre került. Közben bejártuk a kastély parkját, a szalonban és a kávézóban, a kandalló előtt, a teraszon csapataink lelkesen oldották meg a játékos feladatokat. Az izgalmas vetélkedésben elfáradva sem lehetett szó korai lefekvésről. A programok egészen késő estig tartottak, és még bőven a lezárásuk után is elmélyülten beszélgető csoportokba lehetett botlani a kastélyszálló területén.

A hivatalos programokon túl a szűken mért pihenőidő is biztosított alkalmat a gondolatcserére, ami a tábort leginkább jellemezte, hiszen az olvasás témájából kiindulva könnyű volt társalgást indítani. Ugyanakkor a munka is szerves részét képezte a Szirákon töltött napoknak: a legnagyobb kihívást talán az élménybeszámoló videójához szükséges interjúalanyok megtalálása jelentette, de a helyismereti kérdésekre sem volt egyszerű választ találni. A közös fejtörés remekül összekovácsolta a csapattagokat, hiszen már a legelső közös játékkal a mélyvízbe dobtak bennünket – a kreatív oldalunk aktiválása némi nehézséget jelentett, mégis a lehető legrövidebb idő alatt egymásra tudtunk hangolódni.

A kreatív programok a táborozók majdnem minden idejét lefoglalták, a novella-befejezés, könyvcímekből versalkotás, nyelvfelismerés és kódfejtés mind igénybe vették a figyelmünket, és a közös ötletelés közelebb hozta egymáshoz a csapattagokat.

Szabadidőnkben a sziráki hotel gyönyörű kastélyparkjában sétálhattunk, s átérezhettük, hogyan változik körülöttünk a természet, nappalból hogyan lesz éjszaka, és a kellemes időnek hála hangulatos barangolásokra is indulhattunk. A felhős ég miatt sajnos a csillagnézésről le kellett mondanunk, helyette egy különleges programmal – a Stellariummal – ismerhettük meg a tavaszi, nyári, őszi és téli csillagképeket és a hozzájuk kapcsolódó mitológiai történeteket.

A tábor második napjára időigényesebb feladatokat szántak a táborvezetők. A helytörténeti és az olvasással kapcsolatos kreatív feladat kimozdított minket kényelmes hotelszobáinkból, és arra készítetett, hogy bejárjuk Szirákot. A faluban megismerkedhettünk a helyekkel. Néhányan örömmel fogadtak, többen viszont láthatóan megijedtek az idegenektől, és nem szívesen válaszoltak záporozó kérdéseinkre. Persze emellett a kikapcsolódásra is szántunk időt. Kipróbálhattuk hotelünk pihenésre specializálódott részlegét – a játéktermet, a bowlingpályát és a wellnessközpontot. Szaunáztunk, sókamrában ücsörögtünk, pezsgőmedencében és dézsában fürödtünk. A nap végére az újonnan kötött barátságok egészen elmélyültek. Talán ennek köszönhetően születtek kiváló záró fejezetek Ray Bradbury Ködkürt című novellájához, melyeket négyféleképpen is megalkottunk, majd meghallgattuk egymás ötleteit, s végül a mű eredeti zárását is.

A tábor utolsó reggele nem a programok hiányát jelentette, sokkal inkább a feladattípusok megváltozását. Mindenki arra törekedett, hogy minél több emléket gyűjtsön a maradék néhány órában: fotók, idézetek, aláírások, egymás „hátára” pedig jókívánságok születtek. Az előző este kapott tengeri kövek sokáig őrzik még a három nap alatt megélt legszebb pillanatok szavakba önthető üzeneteit. A táborzárón mindenki kapott ajándékot: emléklapot és könyvet, s részleteket hallhattunk azokból az írásokból, amelyeket nyári házi feladatként készítettünk. Esszéinkben próbáltuk megfogalmazni, kinek mit jelent az olvasás, melyik az a könyv, amely a legemlékezetesebb maradt a számunkra, s írtunk arról is, miért jó itt lenni az OT!T-ban.

A buszon a táborlakók már csak nevetgéltek, búcsúzkodtak, vagy éppen aludtak, hogy fel tudjanak készülni a másnap már kezdődő iskolára. Mindenki kimerülten, de boldogan gondolt vissza az elmúlt napokra, az új ismeretségekre, barátokra, a sok élményre és

tapasztalatra, az újonnan megfogant ötletekre és inspirációkra- röviden a lehető legjobb nyárzárásra, amit egy olvasni szerető diák csak kívánhat.

Készítették: Huszti Anna, Balogh Anett 11. A (Debreceni Ady Endre Gimnázium), Rémai Martin (Thuri György Gimnázium, Várpalota), valamint Bódi Kata Antónia és Nádró Veronika (a Debreceni Egyetem hallgatói, egykori versenyzők)